

Mona Juuls tale ved Folketingets afslutningsdebat

Taler

Mona Juul
Formand for Konservative

Dato

29. maj 2024

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Det her er min første afslutningsdebat, og de sidste par dage har jeg studset lidt over det ord – afslutningsdebat. Det er i hvert fald min første tale til en afslutningsdebat. Men altså, det her med, at det er en afslutningsdebat, er egentlig lidt underligt, for der er rigtig meget, vi ikke har fået afsluttet her på Christiansborg: på klima, på omstilling af landbruget, på iværksætter, på sundhed og på at give luft til familierne. Jeg synes, at vi hænger i bremsen. Inde på teatret venter man på Godot, men herinde venter vi på regeringen – en regering, som så igen venter på selvbestaltede kommissioner, udvalg og second opinions, og det bliver ofte syltet, syltet og syltet. Så kære alle, lad os nu komme i gang, og lad os få det afsluttet. Det skylder vi danskerne og de næste generationer.

Men næsten værre end det, altså at vi ikke har fået afsluttet, er, at der er alt det, vi ikke er startet på: erhvervspolitikken f.eks. Ja, det er lige præcis det, jeg gerne vil bruge min første afslutningsdebat på at tale om, altså hvordan vi skaber fremtidens arbejdspladser, får mere udvikling og bygger vores velstand og bager samfundskagen større, så skiverne ikke bare bliver tyndere og tyndere. For i bund og grund burde det jo lige være dér, alle andre debatter startede. Nu ved jeg godt, at vi i Det Konservative Folkeparti siger, at alting starter med familien. Det er også rigtigt, men hvis vi her fra Christiansborgs side både i rød og blå familie vil gøre en forskel for familierne og for danskerne, bør vi ikke kun tale om, hvad pengene skal bruges på, men også, hvor de skal komme fra. Og nej, jeg ved godt, at erhvervspolitik normalt ikke får hormonerne i sving herinde eller i de danske stuer for den sags skyld. Det er jo ikke ord som fantomskat, der får banket fertiliteten i vejret, vel, men selv om det måske ikke er så sexet, er det vigtigt også for familierne. Godt nok handler erhvervspolitik ikke om, hvor mange børn vi får i fremtiden, men det handler om, hvad det er for en fremtid, vi giver vores børn. Det handler om, at der er et arbejde til mor og far, det

handler om, at der er råd til at investere i skoler og plejehjem, i et ordentligt forsvar, der kan holde Danmark og Europa sikker, i den grønne omstilling, i kunst og kultur og måske endda i et landshold, der gider at vinde nogle kampe.

Hvor starter vi så? Vi kan f.eks. starte der, hvor virksomhedernes starter, nemlig med iværksætterne. Vi kan starte med at gøre det nemmere at starte og drive og ikke mindst fastholde og skalere og vækste og udvikle sin virksomhed og sin arbejdsplads i Danmark. I 9 år har vi aldrig haft så få nystartede virksomheder i Danmark, som vi har nu, og samtidig er det bare ti virksomheder, der står for en tredjedel af hele vores eksport. Jeg synes, det er lidt usikkert, det er lidt sårbart. Og nu er mit ærinde selvfølgelig ikke, at de store skal være mindre, mit ærinde er, at vi skal blive bedre til at gøre nogle af de små større, måske endda skabe det næste Novo Nordisk. For vores fuldvoksne virksomheder gør det fremragende, ingen tvivl om det, men det er på tide, at vi støtter de danskere, der gerne vil lave nogle efternølere, ikke bare i familielivet, også i erhvervslivet. Og ligesom i familielivet er det altså ikke flere pjecer og puljer, der skal til. Det er plads, det er luft, og det er også forståelse.

Min store drøm er, at vi begynder at fremme en selvstændighedskultur. Faktisk kunne vi starte med at anerkende, at de selvstændige findes, frisøren, foredragsholderen, cykelsmeden, programmøren, for det er nogle gange, som om vi helt glemmer, at de er til. Vi glemmer, at det ikke er alle på arbejdsmarkedet, som har en hverdag med frokostordning, arbejdsgiverbetalt pension, barnets første sygedag og måske er så heldige også at få de der chokoladeovertrukne lakridser til jul. Vi har indrettet et helt system ud fra en lønmodtagerlogik, og er man selvstændig eller iværksætter i dag, er man det derfor på trods. Det synes jeg er hamrende ærgerligt, for det er ikke bare at svigte de selvstændige og iværksætterne, det er også et svigt af de næste generationer, som vil nyde godt af, at vi fik skabt fremtidens arbejdspladser og friere erhvervseventyr. Og bevares, regeringen har en iværksætterstrategi på vej, må vi forstå, men det har vist sig at være en meget lang vej, så lang, at vi i Danmarks royale parti har givet forhandlingerne valgsproget »forsømte, forsinkede, for evigt – måske for evigt«.

Jeg havde jo håbet, at tempoet ville komme op og ikke ned med Venstre og Moderaterne i regering, men sådan er det desværre overhovedet ikke gået. Faktisk har vi ventet i mere end 1.000 dage. Og ved I hvad, der venter nogle rigtige mennesker derude, som så gerne vil skabe noget for Danmark:

arbejdspladser, udvikling, fremtid, den gode idé, som kan gøre verden grønnere og Danmark bedre. Men i stedet tynger vi dem med fantomskat, med lagerbeskatning på børsnoteringer, med den højeste aktieavancebeskatning i Norden og med rent ud sagt uhensigtsmæssige regler, der modarbejder alt fra medarbejderaktier til crowdfunding. Og når iværksætterne ikke får kapital ind, flytter mange ud eller drejer nøglen om, og de får slukket deres drøm om at drive egen virksomhed i Danmark. Hvis nogen nu tænker, at det her bare er et europæisk problem, og at vi bare må få det fikset nede i Bruxelles, så må jeg bare sige: Nej, venner, det her er et dansk problem, og det skal løses lige præcis her. Så lad os nu få de forhandlinger startet, og lad os få dem afsluttet.

Det næste, vi kunne gøre, var at skære ned på byrderne og bureaukratiet, på papiret og pseudoarbejdet og de mange regler, som ingen har bedt om, ingen har gavn af, og som ingen længere husker hvorfor blev indført. Selv om jeg faktisk gerne vil rose regeringen for at have skabt et større arbejdsudbud, det skal I have tak for, forslår det jo bare slet ikke, når antallet af offentligt fuldtidsansatte, der beskæftiger sig med administration, nu er oppe på næsten 100.000. Det er mennesker, der i stedet kunne bidrage i de danske virksomheder. Gør de mennesker et dårligt arbejde? Nej, det gør de ikke, men det gør vi da politisk, hvis vi har skabt så meget bøvl, at man har måttet hyre næsten lige så mange, som der bor i hele Randers Kommune, til at taste og regulere og administrere. Og vi har ellers talt meget om at gøre op med bureaukrati, papir og kontrol. Der har været nedsat et hav af udvalg og grupper igennem årene. Så lad os starte et andet sted den her gang. Hvad med at sætte et mål for alt det bøvl, virksomhederne egentlig skal være tjent med, sæt en grænse, og så arbejder vi ud fra det. Lad os få det startet, og lad os få det afsluttet.

I Det Konservative Folkeparti plejer vi at sige, at vi skal forandre for at bevare, men jo længere vi venter med at forandre, jo mindre er der at bevare. Og det er egentlig min største frygt, at vi igen og igen først tager os sammen til det her, når toget er kørt. Sådan var det med forsvaret. Jeg er jo rigtig glad for, at vi endelig investerer i nyt materiel, at vi endelig får flere værnepligtige, at vi nu endelig får et jordbaseret luftforsvar, men det tog bogstavelig talt en krig, før vi kom i gang, selv om vi var advaret, selv om vi år efter år fik at vide, at nu er det nu, venner.

Eller tag vandmiljøet. Vores fjerde gisper efter vejret, og det samme burde vores miljøminister, selv om det på ingen måde kan komme som en overraskelse, at den manglende indsats og aftaler, der ikke eksekveres, selvfølgelig har

konsekvenser med iltsvind, liglagener, dårlig lugt, alger. Lad os nu forandre, mens der er noget at bevare. For forandringens vinde blæser lige nu både i øst og i vest. I øst er Kina ikke længere verdens kopimaskine, men en seriøs konkurrent til os, og som stormer frem i de brancher, som danske og europæiske virksomheder før dominerede. Og i vest investerer USA ikke bare massivt i tech og kunstig intelligens, men også i grøn innovation. Men vi kan ikke udfordre USA eller konkurrere med Kina med statsstøtte og puljer, men vi kan gøre vilkårene for at drive virksomhed i Danmark langt bedre, end de er i dag. Derfor håber jeg, at vi politisk begynder at vende diskussionen om. I stedet for kun at tale om, hvad vi vil bruge det famøse råderum til, så lad os tale om, hvordan vi gør rummet større, hvordan vi får et råderum med walk-in-closet, 10 m til loftet, plads til overnattende gæster og en rød løber for de selvstændige og virksomhederne og arbejdspladserne. For ellers risikerer vi simpelt hen at suge al ilten ud af rummet, så de næste generationer arver et Danmark, der er mindre godt end det, mange af os her i salen har arvet.

I Det Konservative Folkeparti er vi klar. Vi er klar til at skabe lys og liv og plads for virksomhederne, for familierne og for Danmark. Så lad os nu komme i gang, lad os påtage os ansvaret sammen, og lad os få startet en seriøs erhvervs politik med bedre rammevilkår, bedre vækstvilkår, bedre retssikkerhed, bedre generationsskifte, bedre mulighed for at skabe produktion. Lad os få det startet, og lad os få det afsluttet – af hensyn til Danmark.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Det Konservative Folkeparti, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mona-juuls-tale-ved-folketingets-afslutningsdebat>